

Dosarul nr.2ra-1468/21

Prima instanță - Judecătoria Bălți, sediul Fălești (jud. : R. Holban)

Instanța de Apel - Curtea de Apel Bălți (jud. : S. Procopciuc, E. Grumeza, N. Chircu)

ÎN C H E I E R E

06 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Mariana Pitic
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Patraș Elena, reprezentat de avocatul Danilov Elena,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de cererea de chemare în judecată înaintată de Neușeva Maria către Patraș Elena privind încasarea prejudiciului și cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 18 mai 2021 prin care s-a admis apelul declarat de Neușeva Maria, s-a casat hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 02 decembrie 2020 și s-a emis o hotărâre nouă de admitere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 27 iunie 2019, Neușeva Maria a depus cerere de chemare în judecată către Patraș Elena solicitând încasarea sumei de 15 087 lei cu titlu de prejudiciu material, 10 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivare a invocat că, este proprietara apartamentului nr. XXX, situat în orașul Fălești, strada Luceafărului nr. XXXX, bl. G (etajul 1).

Patraș Elena, locuiește în locațiune în apartamentul nr. XXX, situat în orașul Fălești, strada Luceafărului nr. XXX, bl. G (etajul 2), proprietar al cărui este Miron Ruslan.

La 24 mai 2019, apartamentul a fost inundat de către Elena Patraș, iar prejudiciul cauzat în urma inundației constituie 15 087, 21 lei, fapt confirmat prin „devizul local” întocmit de către responsabilul tehnic, Constantin Bacalu.

Reclamanta a susținut că, prin acțiune sale Patraș Elena i-a pricinuit și un prejudiciu moral, ce se manifestă prin suferințe psihice care au rezultat în urma stresului nervos și a emoțiilor puternice avute în urma inundației apartamentului.

Prin încheierea protocolară din 28 noiembrie 2019 în proces au fost atrași în calitate de copârât Ruslan Miron, Ivan Spînu, Ludmila Spînu și Roman Spînu.

Prin hotărârea judecătoreiei Bălți, sediul Fălești din 02 decembrie 2020 cererea de chemare în judecată înaintată de Maria Neușeva a fost respinsă ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu soluția, Neușeva Maria a declarat apel solicitând admiterea

apelului, casarea hotărârii judecătorei Bălți, sediul Fălești din 02 decembrie 2020 și emiterea unei hotărâri noi prin care acțiunea să fie admisă integral.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 18 mai 2021 s-a admis apelul declarat de Maria Neșeva.

S-a casat integral încheierea protocolară din 28 noiembrie 2019 și hotărârea Judecătorei Bălți, sediul Fălești din 02 decembrie 2020, cu emiterea unei noi hotărâri prin care :

S-a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Neșeva Maria către Patraș Elena privind încasarea prejudiciului material și moral și cheltuielilor de judecată.

S-a încasat de la Patraș Elena în beneficiul Mariei Neșeva prejudiciul material în sumă de 15087 (cincisprezece mii optzeci și șapte lei) 21 bani și cheltuieli de judecată în sumă de 792 (șapte sute nouăzeci și doi lei) 06 bani. În rest acțiunea s-a respins.

Pentru a decide astfel, instanța a reținut că, apartamentul Maria Neșeva la 24 mai 2019 a fost inundat prin scurgere din apartamentul nr. XXX, de pe str. Luceafărului XXX, bloc. XXX, or. Fălești care se află la nivelul superior și în care la acel moment locuia Patraș Elena.

Faptul inundării apartamentului Mariei Neșeva a fost confirmat și prin Actul de constatare întocmit de comisia Primăriei or. Fălești din 07 iunie 2019, potrivit căruia la 07 iunie 2019, comisia în componența inginerului cadastral, arhitectului și specialistului PC, s-a deplasat la fața locului în or. Fălești, str. Luceafărului XXX, la cererea Maria Neșeva, și a constatat că tavanul este deteriorat în urma inundației din apartamentul de la etajul 2 din str. Luceafărului, XXX or. Fălești.

Referitor la cerința privind încasarea prejudiciului moral în mărime de 10 000 lei, instanța de apel a respins-o ca neîntemeiată deoarece prejudiciul moral se compensează numai atunci când a fost cauzat prin fapte ce lezează drepturile personale nepatrimoniale.

Când există un raport direct între natura valorilor lezate și natura prejudiciului, ceea ce la caz lipsește.

La 02 august 2021, Patraș Elena, reprezentat de avocatul Danilov Elena, a declarat recurs împotriva solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Bălți din 18 mai 2021 și menținerea hotărârii Judecătorei Bălți, sediul Fălești din 02 decembrie 2020

În motivare a indicat că, nu este de acord cu soluția instanței de apel.

Instanța de apel la emiterea soluției de a făcut trimitere la declarațiile martorului Ecaterina Gîrlea. Însă, în ședința de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare în instanța de apel nu au fost înaintate careva cereri de audiere a martorilor, precum nu s-a făcut nici în instanța de fond.

Soluția instanței de apel poate fi calificată ca nemotivată, deoarece din textul acesteia nu se identifică o motivare a argumentelor expuse de partea intimată în referință și în explicațiile avocatului privitor la devizul local.

Recurentul a invocat că, instanța de apel, nu a stabilit o legătură causală între constatările din Actul fără număr din 07 iunie 2019 și devizul local fără număr și fără data.

În devizul local sau la materialele cauzei civile, nu sunt anexate nici înscrisurile pertinente ce ar dovedi calificarea și respectiv competența profesională a persoanei

indicată ca autor a devizului.

Examinând cauza instanța nu a ținut cont de faptul că, în devizul local sunt incluse lucrări de reparație care în mod vădit nu au legătură cu inundația invocată de reclamantă în cererea de chemare în judecată, și anume: tencuirea pereților cu ciment M 100-T de 2 cm grosime la pereții din beton sau cărămidă cu suprafețe olane.

Instanța de apel nu a ținut cont că la efectuarea constatărilor specialistului și întocmirea devizului local Patraș Elena nu a fost înștiințată, nefiindu-i comunicate nici după întocmirea lor. Ea a aflat despre existența acestor acte doar după ce a primit de la instanța de judecată copia de pe cererea de chemare în judecată și înscrisurile anexate la ea.

Proba apreciată de instanță, devizul local stabilește volumul unor lucrări de reparație, însă nu confirmă mărimea prejudiciului și nici legătura causală între acțiunile Elenei Patraș și pretinsa daună cauzată.

Astfel, abținerea instanței de apel de la furnizarea unui răspuns explicit în privința admisibilității devizului local în calitate de probă, constituie o încălcare a art. 6 §1 Convenția Europeană a Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, deoarece Elenei Patraș nu i-a fost acordată posibilitatea de a ști dacă argumentele invocate au fost neglijate sau respinse, motivele respingerii acestora, fiind astfel lăsată într-o stare de incertitudine și creată impresia că nu am fost auzit.

Instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele și probele prezentate, limitându-se doar la unele aspecte invocate de partea reclamantă.

Ca temei de drept recurentul a invocat art. 432, alin.(2) lit. a) și c) din Codul de procedură civilă care statuează că, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Bălți a pronunțat dispozitivul deciziei la 18 mai 2021.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Potrivit dovezii de la fila dosarului 134, recurentul a recepționat decizia motivată la 22 iunie 2021, respectiv, cererea de recurs declarată la 02 august 2021 se încadrează în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 03 septembrie 2021, Curtea Supremă de Justiție a comunicat intimatului recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii, fiind recepționat potrivit avizului de recepție de la fila dosarului 154.

Până la data examinării recursului intimatul referință nu a depus.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Patraș Elena, reprezentat de avocatul Danilov Elena nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Patraș Elena, reprezentat de avocatul Danilov Elena.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Mariana Pitic

Dumitru Mardari